



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### De Tribvs Dagobertis Francorvm Regibvs Diatriba Godefridi Henschenii E Societate Iesv

Henschenius, Godefridus

Antverpiae, 1655

XIV Aliae Dagoberti Regis filiae. Palatiolum monasterium ab Adela, viduâ fundatum. Albericvs huius filius, nepos Dagoberti, pater S. Gregorii Ultraiectensis, an etiam auus Alberici Episc. ...

**urn:nbn:de:hbz:466:1-9599**

## X I V

*Alia DAGOBERTI Regis filia. Palatiolum monasterium ab ADELA tum viduâ fundatum. Albericus huius filius, nepos DAGOBERTI, pater S. Gregorij Ultraiectensis, an etiam avus S. Alberici Episcopi Ultraiectini?*

**A**Ltera DAGOBERTI Regis filia, ADELA, siue ADHELA nomine, post mariti obitum, IRMINÆ sororis exemplo inflammata, monastico item cultu assumpto, vitam sanctissimè traduxisse, ac monasterio Palatiolo Abbatissa præfuisse fertur, à Saussaio ad XXIV Decembris cum S. IRMINA sorore Martyrologio Gallicano inscripta. Custoditur, teste COCCIO in DAGOBERTO cap. 12, in vetustis Ecclesiæ Treuirensis monumentis testamentum eius, quo hæredem bonorum omnium Palatiolensem Ecclesiam scribit. Id à Browero pag. 430 editum hîc subteximus.

ADELA in Christo Domino sacrata Abbatissa, DAGOBERTI Regis quondam filia. Cùm peruulgatum notumque bonis omnibus sit; quemadmodum nos monasterium in villâ, que dicitur Palatiolum, in ripâ positum fluminis Moselle, quod ipsum à Pippino Maiore Domus Treuiris permutatione quesuimus, honori que S. Mariæ Virginis, Genitricis Domini nostri Iesu Christi, & Beatorum Petri & Pauli ceterorumque Sanctorum iam dudum ad proprii monasterij usum extruxi-



extruximus, in eoque monacharum cœtum disciplinâ & regulâ S. Benedicti viuentium aggregauimus; faciendum denique nobis visum est, vt has vitæ degendæ necessarias opes, quas de propriis hætenus largitæ sumus, testamenti etiam præsentis paginâ confirmarem. Legamus itaque & donamus huic, quod diximus, monasterio villam nostram, quæ dicitur Palatiolum, in quâ cœnobium esse constructum videtur, idque cum omni integritate tam domibus, edificiis, additamentis, casis, curtibus, mansis, mancipiis, quàm vineis, campis, pratis, siluis adiacentibus, farinariis, aquis, aquarumque decursibus, & omnibus iis, quæ ad ipsam pertinere villam cõstat. Addi volumus his prædium Scripnasium in pago Mosao situm, ad ipsius Mosæ fluminis ripam, omnesque possessiones eiusdem villæ, vno duntaxat quadraginta iugerum agro excepto, quem Insula nomine appellatum, iam antè dulcissimo filio ALBERICO donauimus. Similiter à Deiparæ matris hoc monasterio possideri prædia ea omnia mea volo, quæ in Bietbergis Beslancioque sita: quæque à dulcissimâ germanâ meâ REGENTR VDE dato pretio comparauimus. Rursus portiones meas villarum Enchiariaci, Vrsiaci, Caimetarum his adiucio, quæ ad Mosellam omnes sitæ sunt: quibus adiungi res item eas facultatesque placet, quæ in prædio Regimoseti à Feronio filio Tullonis iustæ mihi venditionis titulo quondam obtigere. Accedunt etiam his possessiones Baldelinguis,



gis, quæ in pago sita Bentensi, & à Ganciofrido & VVigero emptæ, in ius peculiumque meum redactæ sunt: item quæ in prædio Machariaco à Bertonio mihi donata, hæc omnia tribuo donoque. Ad extremum id quoque de sententiâ congregationis memoratæ statuimus, ut quidquid opum possessionumque in monasterium hoc ipsum contulimus, id in Archiepiscoporum Ecclesiæ Treuericæ semper sit arbitrio atque tutela. Datum Kalendis Aprilis, anno XXI Theoderici Regis.

Est is Christi 1000XXXI. Nam sub ultimo Theoderico decessisse è viuis ADELAM constat. At locus is Canonico-rum est collegio, à quo hodieque possidetur, postea attributus, ab vrbe passuum circiter tria millia in Septemtrionem, Treuirorum suburbano quondam annumeratus, & Episcoporum habitatione illustris, nunc mœnibus auctus ac præterlabentis Mosellæ iocundus adspectu, nomen Palatioli à veteri palatio retinet: vti tradunt Coccius, Browerus, aliiq;

Tertia soror S. IRMINÆ & ADELÆ à domesticis scriptoribus, inquit Browerus, habetur REGENTRVDIS, quã ADELA in testamento iam recitato *dulcissimam suam germanam* agnoscit, reliqua latent. Coccius cap. 12 omisâ REGENTRVDIS, substituit ROTHILDEM, siue RATHILDEM, eamque esse ex filiabus DAGOBERTI Regis, cui S. Florentium luminum & linguæ vsu Diuinâ ope reddidisse diximus, ideoque illam etiam præ reliquis subscripsisse diplomati donationum S. Florentio à Rege DAGOBERTO factarum. Addunt Sanmarthani lib. 4 Genealogiæ Regum Francorum, eius nuptiis adstitisse beneque precatum esse S. Florentium Episcopum Argentoratensem: nupsisse Luderico Bucano, quem veteris



tis castris Insulensis, quod vulgò *de Buck* appellant, conditorem volunt, ac ditionis Gallo-Flandriæ (quam Ludouicus Pius Imperator in diuisione regni *Medenentum*, Audouenus in Vita S. Eligij *Medenatum* ferè dixerunt) præfecturam administrasse. Quod defectu antiquorum monumentorum non satis liquet, potissimum cum Ludericus diu ante tempora S. Florentij videatur floruisse.

DAGOBERTI II nepos ALBERICVS, filiâ eius ADELA natus, plures procreauit liberos, è quibus fuit S. GREGORIVS, qui Ultraiectinæ Sedi vice Episcopi præfuit Presbyter, in cuius Vita S. Ludgerus eius discipulus scribit, *S. Bonifacium post tredecim annos peracta in Fresoniâ prædicationis peruenisse ad Palatiolum monasterium Virginum prope Treuiris ciuitatem in ripâ fluminis Moselle, cui tunc præerat Abbatissa nomine ADDVLA, religiosa valde & timens Deum. . . . Per idem tempus electus puer GREGORIVS, quasi quartum decimum aut decimum quintum agens ætatis annum, Dei instinctu venit ad auiam suam, id est, ad matrem patris sui ALBRICI supradictam Abbatissam Deum timentem ADDVLAM. . . . Nolens ab eo ultra dissiungi, iuit ad auiam suam prædictam Abbatissam venerabilem ADDVLAM, dicens, se velle cum homine pergere, & ad discendos diuinos libros discipulatum eius subire. . . . Videns ergo famula Dei ADDVLA, quia prudens erat femina, animum inflexibilem pueri, dedit illi pueros & equos, & dimisit eum ire cum sancto Magistro in opus, quod compleuerunt simul vsque ad martyrium eius, quod cõtingit v. Iunij, anno DCCCLIV. Fuerunt ei, addit S. Ludgerus, fratres nobiles & eximij de patre generati, & de matre eius natalij fratres vterini, qui iuuenili audaciâ securi, latronũ crudeli manu in siluâ occisi sunt. Ex maioribus fratribus, qui honorati à Rege mittebantur in longinquiora regna Galliarum, prognatus videtur S. Albericus dein Episcopus Ultraiectinus ab aui nomine*

ita



ita appellatus, in quo totius domus spes magna incubuit, qui ægro-  
tante S. GREGORIO, in Italiâ erat regali seruitio occupatus, &  
triduo vel quadriduo ante transitum eius venit inopinatè diuopta-  
tus, cunctis nescientibus, excepto Patre spiritali, qui eius aduentum  
longè ante prædixerat: cuius electus filius dicitur, ab aliis nepos &  
consanguineus, dein Coloniæ Episcopus Ultraiectinus ordi-  
natus: quem tamen Ioannes de Beka aliique scribunt ex An-  
gliâ oriundum, de partibus diœcesis Eboracensis.

## X V

DAGOBERTI obitus & apud Rotomagenses se-  
pultura.

LVstrauimus hætenùs variam, in quâ DAGOBERTVS vi-  
xit, conditionem, exortum regium, exilium, extra Gal-  
liam, & in eam reditum; regnum in Alsatiâ, & tandem etiam  
in hæreditate paternâ Aufrasiarum Spectauimus quoque  
eximiam eius pietatem, & illustria beneficia, quæ variis Ec-  
clesiis & monasteriis præstitit, & vt à S. IRMINA filiâ præ-  
starentur permisit adiuitque: vt Sigeberto Rege sancto  
& Imnehilde prudenti ac piâ Reginâ natum, ac Scotorum  
denique religiosissimis institutis in Hiberniâ ad vitæ san-  
ctimoniam informatum possis agnoscere: fortè etiam in i-  
psâ parētum domo à viris sanctis, quos ex eadem Scotorum  
gente aduenas & pater & Maior-Domus Grimoaldus, hu-  
iusque sorores Gertrudis & Begga munificentissimè exci-  
piebant, in infantiâ veluti lacte quodam, rerum Diuinarum  
sensu, enutritum. Postea quoque (quoniam id regicum  
censetur) nec bella defuere. Ciuile illi cum Theoderico

R 2

Rege